

Πέμπτη 4 Σεπτεμβρίου, 18:00 – 22:00

Ελλειμματικός Χώρος | Τέλης Τελλάκης & Θωμαής Σταυριανού Ζυμαρίτου

Η παρούσα ερευνητική πρόταση εστιάζει στο πολιτικό σώμα που ταλαντεύεται ανάμεσα στην κινητικότητα και την ακινησία, μέσα σε διαρκώς μεταβαλλόμενα πλαίσια προσωπικού και ελλειμματικού χώρου, σε έναν κόσμο που επιταχύνεται, συμπιέζεται και μεταλλάσσεται ριζικά. Σωματικά, ψυχικά και σκηνικά, η έρευνά μας διαπραγματεύεται τον χώρο που λείπει: αυτόν που δεν δίνεται, δεν κατοικείται ή δεν φαίνεται, αλλά υπάρχει. Αναρωτιόμαστε αν υπάρχει εγγενής ελλειμματικός χώρος.

Συντελεστές: Θωμαής Σταυριανού Ζυμαρίτου και Τέλης Τελλάκης

3+1 Διαστάσεις – Κίνηση και Ριμάνεια Γεωμετρία | Στεφανία Σκάνδαλου

Ποια είναι η υλικότητα της καμπύλης; Αυτή η έρευνα γεννιέται από την επιθυμία να συναντηθούν ο χορός και η γεωμετρία: να μεταφραστούν έννοιες όπως η καμπυλότητα του χώρου και του χρόνου σε κίνηση. Εμπνευσμένη από τη Ριμάνεια γεωμετρία και τη θεωρία της σχετικότητας, η έρευνα προτείνει έναν τρόπο κίνησης όπου το σώμα δεν μετακινείται απλώς μέσα στον χώρο, αλλά τον μετασχηματίζει με την παρουσία του. Μέσα από τεχνικές σύγχρονου χορού, capoeira και αυτοσχεδιασμού, αναπτύσσεται μια ενσώματη γλώσσα που στοχάζεται πάνω στην καμπυλότητα όχι μόνο ως μαθηματικό εργαλείο, αλλά και ως κινητικό και υπαρξιακό βίωμα.

Συντελεστές: Έρευνα / Ιδέα: Στεφανία Σκάνδαλου, Μουσική: Irene Tabour, Αυγουστίνος Μιχαλόπουλος Σταθόποθλος, Χορευτές/Performers: Δωροθέα Μαυρομάτη, Μαριάννα Τσουμπέλη, Αναστασία Σιδηρά, Δημήτρης Γεωργακαράκος, Δήμητρα Τιμπλαλέξη Μούκα, Ηλιάνα Τιμπλαλέξη, Εύη Κίτρινου, Σίμος Σπινθουράκης, Αυγουστίνος Μιχαλόπουλος Σταθόπουλος, Ιωάννης Μπακάλης, Αλέξανδρος Μιχάλης Μπόκολας, Στεφανία Σκάνδαλου Capoeira: Νικόλας Φωτιάδης, Βίντεο και Φωτογραφία: Κωνσταντίνος Αναγνωστάκης, Χριστίνα Δομβρίδου, Στεφανία Σκάνδαλου

Το σώμα του τώρα | Άρτεμις Λαμπίρη

Χαρτογραφώντας την Ευαλωτότητα: Το Σώμα ως Τόπος και Αφήγηση. Η παρουσίαση αποτελεί μέρος μιας έρευνας γύρω από το «σώμα του τώρα» ως πεδίο ταυτόχρονης ακινησίας και αντίστασης. Το «Σώμα του Τώρα» αφορά στη σωματική εμπειρία σε καιρούς κρίσης. Εστιάζει σε αυτήν μέσα από το πρίσμα του φύλου, της μητρότητας, της φθοράς και της κοινωνικοπολιτικής επισφάλειας: το σώμα ως φορέα μνήμης, τραύματος, αντοχής και αντίστασης, αγγίζοντας την έννοια της ρευστότητας της ταυτότητας. Το σώμα που παγώνει, σωπαίνει και επιμένει γίνεται τοπίο συλλογικής ευαλωτότητας και επιβίωσης. Η παρουσίαση αποτελεί ένα πρώτο δημόσιο άνοιγμα της διαδικασίας, σε μορφή συμμετοχικός παιχνιδιού, όπου οι λέξεις και οι κινήσεις συναντούν το τώρα ως πράξη μνήμης, επιθυμίας και αντίστασης.

Burst | Ηρώ Κόντη

Μια οικεία σκηνή -δύο φίλες που ετοιμάζονται για ένα πάρτι- μετατρέπεται σε αφορμή για να έρθουν στην επιφάνεια ανασφάλειες, στερεότυπα και κοινωνικές επιταγές γύρω από την εικόνα του εαυτού. Οι χαρακτήρες, παγιδευμένοι στη ρουτίνα της καθημερινότητας, αναμετρώνται με τον εαυτό τους και δοκιμάζουν να υπερβούν τα όρια που θέτει το βλέμμα των άλλων και τα κυρίαρχα κοινωνικά αφηγήματα. Κατά τη διάρκεια του residency αξιοποιήθηκαν μαρτυρίες και κινηματογραφικές αναφορές, οι οποίες σωματοποιούνται και μεταφέρονται στη σκηνή, με στόχο τη σύνθεση μιας νέας αφήγησης.

Συντελεστές: Performers : Αριάννα Ζαρμακούπη, Νατάσα Παντερμαλή, Ελευθερία Ηλιοπούλου, Ηρώ Κόντη, Μουσική επεξεργασία: Θοδωρής Σουπαλίκας, Σύλληψη ιδέας: Ηρώ Κόντη

What is left | Μυρτώ Κουτλή

Το «What is left» τοποθετεί το σώμα και το στερεό υλικό σε έναν κοινό βιωματικό χώρο. Η διαδρομή και η πρόθεση του σώματος στον χώρο και στον χρόνο, συνδέεται άμεσα με την εμπειρία που αποκτά ένα υλικό το οποίο υπάρχει, μεταμορφώνεται και αφήνεται μόνο, στον κοινό τόπο τους. Μέσω της αλληλεπίδρασής τους, η άψυχη μάζα αποκτά το δικό της ίχνος και γίνεται ένα με την παρουσία της ζωής. Όταν αυτή αποχωρήσει πια, η εμπειρία είναι εγγεγραμμένη πάνω της πιο παρούσα από ποτέ.

Συντελεστές: Μυρτώ Κουτλή, Σοφία Παππά, Λυδία Τσάτσου Παρασκευοπούλου

Another dance at the bus stop | Μαριάννα Κουκουλεκίδου (Utteral AMKE)

Βασισμένη στο videodance «A dance at the bus stop», η δημιουργός επιθυμεί να επεκτείνει την ιδέα σε μια πρωτότυπη χοροθεατρική παράσταση. Μέσα από τη σωματική έκφραση και τη σκηνική αφήγηση, διερευνώνται τα double standards στις σχέσεις, τα φύλα και την κοινωνική ισότητα. Δίπολα όπως «άνδρας-γυναίκα», «λόγος-σώμα», «χορός-υποκριτική», γίνονται εργαλεία καλλιτεχνικής ανατροπής στερεοτύπων. Με βάση το ελληνικό μονόπρακτο έργο του Κώστα Μουρσελά «Συζήτηση περί ματαιότητας» (γραμμένο το 1973 αλλά πιο σύγχρονο από ποτέ).

Συντελεστές: Χορευτές: Παναγιώτης Λαγανάς, Χριστόφορος Παντούλας, Μαριάννα Τσούμπελη. Ηθοποιοί: Μυρτώ Λαμπρινάκου. Χορογράφος: Μαριάννα Κουκουλεκίδου (σε συνεργασία με τους συντελεστές). Μουσικός: Θανάσης Αλεξανδρής. Σκηνογράφος: Μαριάννα Τσούμπελη

Written in a Language I Don't Remember | Όλγα Μάρκαρη

Το Written in a Language I Don't Remember είναι ένα σόλο έργο που ερευνά πώς το σώμα και η φωνή μπορούν να ενσαρκώσουν την εξέλιξη της τεχνολογίας και της τεχνητής νοημοσύνης. Το έργο αντλεί από σύγχρονες ανησυχίες γύρω από την ταχύτητα της τεχνολογικής εξέλιξης και τον κίνδυνο να χάσουμε τον έλεγχο, όχι μόνο του συστήματος, αλλά και της ταυτότητάς μας. Πόσο κριτικά προσεγγίζουμε την τεχνητή νοημοσύνη; Ποιος ελέγχει την πληροφορία που

λαμβάνουμε; Πόση ελευθερία έχουμε τελικά; Και πόσο "άνθρωποι" παραμένουμε; Το έργο είναι μια σωματική αλληγορία για το μέλλον που δημιουργούμε, ένα μέλλον που ίσως γράφεται σε μια γλώσσα που δεν θυμόμαστε πια.

Συντελεστές: Χορογράφος/Περφόρμερ: Όλγα Μάρκαρη, Βοηθός Χορογράφου: Στέφανο Πιετραγάλλα

Από την αμηχανία στην ευαλωτότητα, Ομάδα Φρενς

Μία συνάντηση δύο ανθρώπων που θα προσπαθήσουν να εξερευνήσουν το αμήχανο σώμα. Πώς αυτό φανερώνεται ,πώς υπάρχει. Μπορούμε να το αποχωριστούμε και να το μετατρέψουμε σε κάτι άλλο; Ένας κοινός κόσμος ,μια κοινή φροντίδα,διαφορετική μετάφραση.

Συντελεστές: Δέσποινα Γκουγκουλιάνα, Ανθή-Ηλιάνα Δρίλλια

The question is, what is the question? | Κωνσταντίνα Ντιναπόγια & Jaime Caballero Milani

Το «The question is, what is the question?» είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Δύο χορευτικά σώματα - από διαφορετικές γωνιές του κόσμου- συναντιούνται για να ερευνήσουν, μέσα από την κίνηση, την ανθρώπινη αλληλεπίδραση και τα κίνητρά της. Η Κωνσταντίνα Ντιναπόγια και ο Jaime Caballero Milani συνδημιουργούν ένα ντουέτο που εστιάζει στην εγγύτητα και την απόσταση, το εφήμερο και το μόνιμο, την ενσυναίσθηση και τον εγωκεντρισμό, τη συγκράτηση και τον αυθορμητισμό. Το έργο ανιχνεύει τις παραδοξότητες της ανθρώπινης συμπεριφοράς ανάμεσα στο συνειδητό και το ασυνειδητό, τον έλεγχο και την ελευθερία, μέσα από το σώμα σε σχέση με τον χώρο, τον χρόνο και τη σύνδεση. Με δραματουργικά εργαλεία και σύγχρονες αισθητικές, οι δύο δημιουργοί επιχειρούν ένα φανταστικό ταξίδι, με πυξίδα την αναζήτηση της ισορροπίας.

Συντελεστές: Κωνσταντίνα Ντιναπόγια και Jaime Caballero Milani

Παρασκευή 5 Σεπτεμβρίου, 18:00 – 22:00

corps dissocié | Παναγιώτης Λαγανάς

Πυρήνας της έρευνας είναι η θεωρία της Gisela Pankow για τη διάσπαση της εικόνας του σώματος: την εμπειρία ενός εαυτού χωρίς εσωτερική συνοχή, χωρίς κέντρο, χωρίς ιστορική διάσταση, χωρίς σταθερή ταυτότητα, με το σώμα να μην βιώνεται ως ολότητα ή με αναγνωρισμένα όρια. Μέσα από score αυτοσχεδιασμού, παρατήρηση και εικαστικά ερεθίσματα επιχειρούμε να προσεγγίσουμε αυτή τη ρευστή εμπειρία, διερευνώντας το σώμα ως ασταθές, ασύμμετρο, αποσπασματικό πεδίο. Ζούμε σε μια εποχή που το σώμα χάνει την ενότητά του και αλλοτριώνεται: κατακερματισμένο από τα μέσα, διαμεσολαβημένο από την τεχνολογία,

τραυματισμένο από συλλογικό και ατομικό βίωμα. Ανατέμνοντας τη σωματική εμπειρία, σκοπός μας είναι να κατανοήσουμε αλλιώς ή καλύτερα την ενσώματη υποκειμενικότητα.

Έρευνα / ιδέα: Παναγιώτης Λαγανάς, Συνδημιουργία / Ερμηνεία: Ηρώ Βασάλου, Πέννυ Ελευθεριάδου, Παναγιώτης Λαγανάς, Ηχητικός Σχεδιασμός: Παναγιώτης Λαγανάς

Still Here | Στάλη Συμεών

Θραύσματα από μία προσπάθεια επαφής με τον κοινοτισμό, τη μνήμη και την ελπίδα, σε έναν κόσμο βυθισμένο στον ατομισμό, τη λήθη, την παραγωγικοποίηση και την απελπισία. Κομματάκια από άσκοπους εκστατικούς χορούς που περιφέρονται ανάμεσα σε τόνους πλαστικού, καταστάσεις εκτάκτου ανάγκης, πονοκεφάλους, όνειρα, χανγκόβερ, τσιμέντα, μνήμες, βαθιά σκοτάδια, φωτιές, κύματα, κινήματα, αρωματικά φυτά, λέξεις, καραμέλες, αποτοσίγαρα. Σώματα που αναζητούν να μάθουν πώς να νιώσουν και πώς να αντισταθούν στην ασθένεια και την απελπισία που μας έχει επιβάλει η αδικία του κόσμου, ώστε ίσως μπορέσουν να εμπιστεύονται το ένα το άλλο.

Συντελεστές: Ιδέα / καλλιτεχνική επιμέλεια: Συμεών Στάλη. Έρευνα, δημιουργία υλικών, ερμηνεία: Γρηγορόπουλος Τίτος, Πετροπούλου Ευγενία, Σαρρή Δώρα, Συμεών Στάλη. Μουσική: Χανός Γιώργος. Επεξεργασία σκηνικών: Σάπκα Άννα. Φωτογραφία: Πίττα Νεφέλη

Writing songs as writing dances | Μάρθα Πασακοπούλου

Σε μια καθημερινότητα που υποφέρει από συγκαλυμμένα σκάνδαλα και απερίσκεπτες πρακτικές, όπου μια μορφή κρυφού πένθους καλλιεργείται μέσα μας για την οικολογική καταστροφή, την αδικία, την πολιτική αστάθεια, ποιες είναι οι σκέψεις και τα συναισθήματα των σημερινών κοινωνιών; Πώς αρθρώνονται οι σκέψεις σε λέξεις; Πώς μετατρέπονται σε μελωδίες για να τις μουρμουρίσουμε ή και να τις τραγουδήσουμε; Τι εκφράζουν αυτά τα τραγούδια για τη σημερινή πραγματικότητα και τι εύχονται ή προβλέπουν για το μέλλον; Μια έρευνα σωματική και μουσική, μια σχέση ανατροφοδότησης των δύο, ως ένας τρόπος επαναπροσδιορισμού και αναδιοργάνωσης της χορογραφικής διαδικασίας.

Συντελεστές: Έρευνα / ιδέα: Μάρθα Πασακοπούλου. Συνεργάτης για τον ήχο: Άννα Μαρία Ράμμου

Growing a mane | Φανή Ποζίδη

Το πρότζεκτ ερευνά τις έννοιες της συνεχής προσπάθειας, της ματαιότητας, της εξάντλησης και της παραίτησης. Σημείο αφητηρίας αποτελούν οι μικρότεροι και μεγαλύτεροι αγώνες που δίνουμε καθημερινά σε κοινωνικό και προσωπικό επίπεδο. Χρησιμοποιώντας προσωπικές και συλλογικές εμπειρίες, προσπαθώ να πειραματιστώ με την ιδέα της παραίτησης ως μία εν δυνάμει πράξη αντίστασης, αυτοπροστασίας και επαναπροσδιορισμού του νοήματος της καθημερινότητας. Ένα άλογο κούρσας που ξεστρατίζει, σε μία προσπάθεια να ξαναγίνει άγριο. Η κινητική πρακτική μου μελετάει αυτές τις αντιφάσεις δυναμικότητας/ευθραυστότητας,

ορμητικότητας/αδράνειας, ελέγχου/χάους σε συνδυασμό με τη σύνθεση κειμένων ως απόρροια της ενσώματης εμπειρίας, καθώς και τον πειραματισμό με τον ήχο.

Έρευνα / χορογραφία: Φανή Ποζίδη

Αυτή που κουβαλά (She Who Bears) | Fay Tzouma

Αυτή που κουβαλά είναι ένα έργο που εμπνέεται από τις γυναίκες της οικογένειάς μου και από το πώς μνήμες, τραύματα αλλά και δυνάμεις μεταβιβάζονται από γενιά σε γενιά, διαμορφώνοντας αόρατα τον τρόπο που υπάρχουμε. Μέσα από τον συνδυασμό βίντεο και performance, δύο μορφές συναντιούνται σε έναν ανοιχτό διάλογο. Καθεμία κουβαλά ένα διαφορετικό βάρος, άλλοτε ιστορικό, άλλοτε σωματικό, άλλοτε συναισθηματικό. Καμία δεν κατονομάζεται, αφήνοντας τον χώρο ανοιχτό ώστε να ιδωθούν ως εκδοχές διαφορετικών γενεών, αλλά και ως πολλαπλές όψεις του ίδιου σώματος. Το έργο διερευνά το σώμα ως τόπο μνήμης και ταυτόχρονα ως μέσο αντίστασης και μεταμόρφωσης. Αναδεικνύει την εμπειρία της γυναίκας σε διαρκή μετάβαση, ανάμεσα στην απώλεια και την ανθεκτικότητα, στο ξένο και το οικείο, στο παρελθόν που βαρύνει και στο παρόν που επιδιώκει να το μετασχηματίσει.

Συντελεστές: Ιδέα, δημιουργία και ερμηνεία: Φαίη Τζούμα (Fay Tzouma), Βιντεογραφία: Αντι Τζούμα, Μουσική: Αριστομένης Θεοδωρόπουλος, Κουστούμια: Lucy Alimani

NOSTOS Migrating Bodies-Migrating Dances | NEMA

Η πρότασή μας αφορά την αναδιτύπωση του ντοκιμαντέρ NOSTOS μέσα από μια υβριδική εμπειρία που συνδυάζει βίντεο, ήχο και υλικά αρχεία. Το έργο αποκτά νέα μορφή μέσα από τη συνεργασία τεσσάρων νέων καλλιτεχνών που συναντιούνται σε διαφορετικά μέσα έκφρασης, πλέκοντας ηχητικά θραύσματα και πρωτότυπη σύνθεση της Ελισούς Ράμμου, digital χορογραφία της Μαριάννας Σφυρίδη, βίντεο της Maya Aki, καθώς και ύφανση με την Araneida Textiles για μια «υφαντή μνήμη». Δραματουργία και σκηνικά αντικείμενα: Αλέξανδρος Μπόκολας. Το κοινό θα αλληλεπιδρά με το περιβάλλον μέσω χορογραφικών scores, τα οποία θα δίνονται οπτικά (μέσα από βίντεο), διατηρώντας τη ζωντανή δυναμική της συνάντησης και της ανταλλαγής. Στον πυρήνα της performance βρίσκεται η ιδέα του πανηγυριού (Ελλάδα) και της roda (Βραζιλία) – τόποι συλλογικής μνήμης και τελετουργίας. Εκεί οι άνθρωποι συνυπάρχουν με κοινό κώδικα: χορεύουν, παίζουν μουσική, φορούν τις στολές τους, δημιουργούν γιορτή. Έτσι κι εδώ, στο κέντρο της Αθήνας, σε ένα βιομηχανικό μνημείο, επιχειρούμε να δημιουργήσουμε έναν χώρο επανένωσης, όπου κοινό και καλλιτέχνες μοιράζονται ένα τελετουργικό παιχνίδι με σύμβολα, μουσική και χορό.

Φανάρια | Μαρίνα Καββαδία

Το έργο πραγματεύεται τη σχέση μας με την εξωτερική επιβολή. Το φανάρι επιβάλλει πότε κινείται το σώμα και σε ποια ταχύτητα: κόκκινο παύση, πράσινο κίνηση, πορτοκαλί επιβράδυνση. Σταδιακά οι χρόνοι κάθε χρώματος μειώνονται, μέχρι οι εναλλαγές να γίνονται

ανά δευτερόλεπτο. Μέσα από την εξάντληση και τον εκνευρισμό έρχεται η αμφισβήτηση της επιβολής.

Συντελεστές: Καββαδία Μαρίνα

CHEZ MOI (Στο σπίτι μου)| Αγγελική Μαριδάκη

Μια γυναίκα επιστρέφει σε ένα σπίτι που δεν υπάρχει πια - εκτός από μέσα της. Κάθε αντικείμενο είναι μάρτυρας: μια καρέκλα, ένα μαξιλάρι, μια τσάντα. Με κάθε κίνηση η μνήμη ξυπνά, ζωντανεύοντας εικόνες φορτισμένες με επιθυμία, απώλεια, αλλά και χιούμορ. Ο χώρος μεταμορφώνεται σε μια σκηνή όπου το παιδικό και το ενήλικο στοιχείο μπλέκονται. Ένα χοροθεατρικό ταξίδι εκεί όπου το σώμα θυμάται όσα η λογική ξεχνά.

Συντελεστές: Σύλληψη / Χορογραφία: Αγγελική Μαριδάκη. Ερμηνεία / Performance: Ελευθερία Αγαπάκη. Φωτογραφία: Δήμητρα Παπαγεωργίου / Βοήθεια στη μουσική: Noah Haidar.

Jellyboo | Όλια Δραμητινού & Ελευθερία Σωτήρχου

Ό,τι φτάνει μέχρι την άκρη της γλώσσας και δεν χωράει στις λέξεις απλώνεται ανάμεσά μας σαν χάσμα από ζελέ, πηχτό, ελαστικό και διάφανο. Εκεί μοιράζονται οι βαθύτερες στρώσεις, τα άρρητα συναισθήματα και εκείνο το κομμάτι της ανθρώπινης εμπειρίας που αποτυπώνεται στην ανάσα, το επιφώνημα και τον μορφασμό. Οι προσωπικές μυθολογίες γίνονται τα μονοπάτια μνήμης και έκφρασης που διαβαίνουντάς τα, οι εαυτές μας συντίθενται από κοινού στο εδώ και τώρα. Ο δρόμος για τη συνύπαρξη περνάει μέσα από την αμηχανία της συνάντησης και το φόβο της εγγύτητας. Είναι τρομερό και υπέροχο να αισθάνεσαι τον κόσμο μιας άλλης ύπαρξης να συντροφεύει τη δική σου.

Συντελεστές: Όλια Δραμητινού, Ελευθερία Σωτήρχου

RENSIL _ The Sirens | Αγγελική Πετράκη

Καθώς γινόμαστε μάρτυρες της ρομποτικής τεχνολογίας στην καθημερινή μας ζωή, κανείς δεν μπορεί παρά να αναρωτηθεί τι ακριβώς σημαίνει να είσαι ρομπότ με ενσωματωμένη την τεχνητή νοημοσύνη. Τα ρομπότ οπτικοποιούνται ως πλάσματα που μοιάζουν με ανθρώπους με χαρακτηριστικά που μιμούνται και ακολουθούν την κοινωνία, τα συστήματα, τις πολιτικές δομές και τις αξίες μας. Πολλά από αυτά απεικονίζονται με γυναικεία μορφή. Η επιλογή να ενσαρκώνουμε μία θηλυκότητα είναι απλώς ο δείκτης της αντίληψής μας για τον ρόλο που έχει η γυναίκα μέσα στην κοινωνία. Πατριαρχικές και καταπιεστικές συμπεριφορές ενσωματώνονται για άλλη μία φορά ακόμα και σε ένα μη ανθρώπινο κέλυφος ή σώμα. Μας ενδιαφέρουν, ως ερευνήτριες- καλλιτέχνιδες, οι αγώνες που είναι ικανή η Siren_Robot να αντιμετωπίσει. Ποια είναι η κίνησή της; Πώς αλληλεπιδρά με το περιβάλλον; Τι επιδιώκει; Τι σκέφτεται; Πώς είναι; Πώς συνδέεται με το σώμα και τη φόρμα της : Μία Σειρήνα όπου, σύμφωνα με την πατριαρχική αντίληψη, είναι ένα πλάσμα που δελεάζει τον άνθρωπο και τον καταβροχθίζει. Τα ρομπότ

μπορεί να σημαίνουν την άνοδο μίας θηλυκότητας που είναι ικανή να επαναπροσδιορίσει ή και να εξαλείψει όλες τις αντιλήψεις που έχουμε για τον κόσμο γύρω μας αυτήν τη στιγμή.

Συντελεστές: Δραματουργία / Design: Γεωργία Γαβριήλογλου. Χορογραφία: Πετράκη Αγγελική. Χορεύτριες: Αρχοντία Μπουλούτα, Αγγελική Πετράκη

Σάββατο 6 Σεπτεμβρίου, 18:00 – 22:00

Lines | Σοφία Μαρτίου, Μαρίσσα Μπίλη, Δέσποινα Στασινού

Βασικός άξονας του έργου είναι η σύνδεση, η συμπλήρωση και η αλληλεπίδραση τριών σωμάτων στον χώρο και τον χρόνο. Η έρευνα εστιάζει στην παραμόρφωση της κίνησης, του ήχου, του χώρου και κατ' επέκταση της αντίληψης του χρόνου, μέσα από τη συνεχή μετατόπιση αυτών των παραμέτρων. Κεντρικό εργαλείο είναι το πολυκαρβονικό – ένα διαφανές, εύκαμπτο υλικό που λειτουργεί ταυτόχρονα ως φίλτρο, επιφάνεια προβολής και ενεργό τοπίο. Η υλικότητά του μεταμορφώνει την εικόνα των σωμάτων, αλλοιώνει τον χώρο και συνθέτει ένα μη πραγματικό σκηνικό περιβάλλον, στο οποίο η αντιληπτή πραγματικότητα αποδομείται και επανασυντίθεται. Μέσα σε αυτόν τον ασταθή χώρο, το έργο διερευνά τα όρια μεταξύ πραγματικού και φαντασιακού: Υπάρχουμε μέσα σε έναν χώρο παραμορφωμένης αντίληψης ή αυτή είναι η νέα πραγματικότητά μας; Πώς συνυπάρχουμε σε αυτούς τους δύο κόσμους, και τι παράγει η εικόνα του σώματος και του ήχου όταν διαθλώνται μέσα από αυτό το υλικό φίλτρο;

Συντελεστές: Σοφία Μαρτίου, Μαρίσσα Μπίλη, Δέσποινα Στασινού

ΣΟΥΦΡΑΖΕΤΕΣ | Ευφροσύνη Παπανικολάου

Η λέξη «σουφραζέτα» είναι η λέξη «suffragist» στο θηλυκό γένος. Η κατάληξη «-έτα» υποδηλώνει κάτι μικρό ή χαριτωμένο και έτσι μειώνεται η σημασία της λέξης. Χρησιμοποιήθηκε για να κάνει την λέξη να μοιάζει υποτιμητικά με κάτι ασήμαντο, αδύναμο και παιδικό, με αποτέλεσμα να μειώνεται και η σημασία της πολιτικής δράσης που υποδηλώνει. Ένα έργο για τη φιλία και τη γυναικεία αλληλεγγύη.

Συντελεστές: Ερμηνεία, συνδημιουργία: Αντιβίαση Εμμανουέλα, Κατσικοπούλου Ξένια, Παπαγεωργίου Λίλα, Παπανικολάου Ευφροσύνη, Ιδέα, χορογραφία: Παπανικολάου Ευφροσύνη, Πρωτότυπη μουσική σύνθεση: Χρήστος Μανωλάκος Ευσταθίου, Μανώλης Γιαννετάκης, Μουσική εκτέλεση: Bill Kout, Αχιλλέας Κανέλλος, Χρήστος Μανωλάκος Ευσταθίου, Μανώλης Γιαννετάκης.

So you think you can... | Αριάδνη Παπαπαναγιώτου

Πώς αντιδρά ένα σώμα όταν βομβαρδίζεται από πληροφορία χωρίς παύση; Πότε υπερφορτώνεται; Πότε λέει όχι; Κάτσε , σήκω , τρέξε , χόρεψε! Ένα παιχνίδι με κανόνες που

αλλάζουν συνεχώς, με εντολές, ερωτήσεις, quiz , δοκιμασίες... Μια κινητική performance που εξερευνά τα όρια του σώματος μέσα σε ένα κόσμο ταχύτητας, δύναμης και συνεχούς πρόκλησης. Θα τα καταφέρεις;

Συντελεστές: Σύλληψη / χορογραφία: Παπαπαναγιώτου Αριάδνη. Performer / συνδημιουργία: Στεργίου Μαρίνα

WE 'LL MEET AGAIN | Γαβριέλα Κοκκίνη

Το έργο αποτελεί μια εσωτερική σωματοποιημένη διαδρομή. Τη διαδρομή μας, από την ασφάλεια και το οικείο προς το άγνωστο και ανοίκειο που συναντάμε μέσα από τον «άλλο». Πώς γράφει μέσα μας και κατ' επέκταση στο σώμα μας, ο φόβος και η επαφή με το ανοίκειο. Πώς μοιάζει η ανάγκη μας να γνωρίσουμε το ανοίκειο ώστε να χτίσουμε ένα νέο οικείο –έναν νέο οίκο– δικό μας, που θα χωράμε ολοκληρωτικά. Μια πορεία με γνώμονα τις αισθήσεις και τη σωματική μνήμη που δημιουργείται και ξυπνάει από την ανάγκη μας για επαφή.

Συντελεστές: Σύλληψη/ χορογραφία: Γαβριέλα Κοκκίνη, Ερμηνεία/ performance: Φωτεινή Δριτσάκου, Γαβριέλα Κοκκίνη

Gestures: η ποιητική της χειρονομίας | Ηρώ Βασάλου & Κωνσταντίνος Χαιρέτης

Gestures: η ποιητική της χειρονομίας... εμπλουτίζουμε τον χορό μας με χειρονομίες κάθε είδους, φευγαλέες, αφηρημένες, μπανάλ, κραυγαλέες κι έτσι χτίζουμε χαρακτήρες επί σκηνής που επικοινωνούν, αναζητούν και αφηγούνται μέσω της κίνησης. Η μεθοδολογία gestures εξελίσσεται εδώ και δύο χρόνια σε ένα σύστημα μεθοδικό με σπονδυλωτές ασκήσεις, για την εξάσκηση στον παραστατικό αυτοσχεδιασμό και την χορογραφική δημιουργία. Θα μοιραστούμε απόσπασμα του ασκησιολογίου μας, παρουσιάζοντας το πώς δουλεύουμε με την ενεργή θέαση, την «απ'έξω» χορογραφική καθοδήγηση, την στιγμιαία σύνθεση και την σκηνική παρουσία. Η άσκηση μπορεί να ιδωθεί και ως παράσταση!

Συντελεστές: Ηρώ Βασάλου και Κωνσταντίνος Χαιρέτης. Φωτό credit: Michelangelo Bevilacqua: xmx graphics

For the sun does (not) shine at the bottom of the sea | Χλόη Αλιγιάννη (Ομάδα Third Planet)

Χορογραφική σπουδή με ζωντανή μουσική παλαιών οργάνων. Κατά τη διάρκεια της δεκαήμερης φιλοξενίας μας στην Τεχνόπολη, σώματα επαγγελματιών χορευτών και απλών πολιτών, συνομίλησαν, εξερεύνησαν και αναζήτησαν μια νέα «γλώσσα», η οποία και θα δομήσει το σύμπαν της επόμενης παραγωγής μας. Σε αυτή θα διερευνηθεί η εύθραυστη σχέση του ανθρώπου με τη φύση, τη φθαρτότητα και το άγνωστο της ύπαρξης, εντάσσοντας το σύγχρονο βίωμα της «μέτα» εποχής σε έναν διάλογο με τον φανταστικό και πραγματικό κόσμο του Ευρωπαϊκού Μεσαίωνα.

Συντελεστές: Χορογραφία / Σύλληψη: Χλόη Αλιγιάννη. Μουσική επιμέλεια: Δημήτρης Κούντουρας, Κείμενο: Κατερίνα Κατάκη, Μουσικοί επί σκηνής: Δημήτρης Κούντουρας, Ειρήνη Μπιλίνη-Μωραΐτη, Επιστημονικοί συνεργάτες: Σύμβουλος δραματουργίας: Γρηγόρης Χατζάκης, Νικολέττα Γιαντσή (Ιστορικός, ΕΚΠΑ), Λαυρέντης Σιδηρόπουλος (Ορνιθολόγος, Ερευνητής), Βοηθός παραγωγής: Ιωάννα Γαλάνη. Ερμηνευτές: Αλεξ Βαγγέλης (Beat Belan), Μιχάλης Σαγάνης, Πετρίνα Γιαννάκου, Κατερίνα Κατάκη, Γιάν Άγγελος Αποστολίδης (Fuerza Negra), Ομάδα πολιτών που σχηματίστηκε μέσα από το ανοιχτό κάλεσμα πολιτών: Ιωάννα Αποστολοπούλου, Αθηνά Αλεξοπούλου, Κατερίνα Δρακοπούλου, Μελαγγέλη Στογιάνοβιτς, Αναστασία Κολιτσίδα, Δημήτρης, Ανθή Τουρναβίτη, Νίκος, Νίκος Κωτταράκος, Γκεράλντο, Κατερίνα Σουμελίδη, Αποστόλης, Φλώρα Φουστέρη, Μαχμούντ Αμπντελμεγκουίντ, Κιρέν Αχμέτ,

"Shall we groove?" dance workshop | Δάφνη Σταθάτου, Αναστασία Δρούγα (Duende Dance Company)

Από το φθινόπωρο του 2024, η ομάδα μας εργάζεται στη δημιουργία ενός πρωτότυπου κινησιολογικού λεξιλογίου εμπνευσμένου από τους παραδοσιακούς χορούς της Κάτω Ιταλίας (Tammuriatta, Tarantella Pizzica) και τον σύγχρονο χορό. Στο πλαίσιο του residency, επιδιώξαμε την ανάπτυξη ενός σεμιναρίου χορού με τον τίτλο «Shall we groove?» («Χορεύουμε;»). Κύριοι στόχοι μας, μέσα από τη χρήση του λεξιλογίου που είχαμε ήδη δουλέψει μέσα στη χρονιά (όπως το ντουέτο «Behind the door» κ.α.) ήταν η δημιουργία υλικού partnering, η δημιουργία μιας πρωτότυπης χορογραφίας και η εκμάθηση των παραπάνω (του λεξιλογίου/χορογραφίας/ partnering) με τη μορφή ενός dance workshop.

Συμμετέχουσες στην παρουσίαση: Σταθάτου Δάφνη, Αναστασία Δρούγα

Σαράντα. Μεταξύ | Τατιάνα Ζελενίνα, Γιώργος Πανόπουλος

Ο τίτλος «Σαράντα. Μεταξύ» αναφέρεται σε ένα παγκόσμιο και αρχαίο ερώτημα: πού βρίσκεται η ψυχή ανάμεσα στην τελευταία της εκπνοή και στην πρώτη εισπνοή; Μέσα από την κίνηση, την παύση και την ανάγνωση, δύο καλλιτέχνες αναζητούν τα ίχνη αυτής της μετάβασης στο ίδιο τους το σώμα. Η παρουσίαση περιλαμβάνει βίντεοαποσπάσματα από τη σωματική τους έρευνα, ελληνικά και ρωσικά κείμενα για τη ζωή και τον θάνατο, και ένα ζωντανό φινάλε που φωτίζει την αόρατη στιγμή της μεταμόρφωσης. Ένα ποιητικό ντοκουμέντο, μια σωματική τελετή μνήμης και συνάντησης.

Συντελεστές: Τατιάνα Ζελεβίνα, Γιώργος Πανόπουλος

Shelf life | Μαρίλια Γράντζα

Ένα έργο φόρος τιμής σε όλες τις φορές που έχω βρεθεί σπίτι και καταλήγω να κάνω πράγματα χωρίς σκέψη ή σχέδιο. Ένα πανηγύρι βαρεμάρας –πάλι μιλούσα στα φυτά και ξεμπερδεψα τα καλώδια του συρταριού. Σ' αυτά τα όρια που εμείς αποκαλούμε σπίτι, φυλάμε μέσα τη μνήμη και την ταυτότητα. Η μνήμη κρατάει μέσα της το εμείς μέσα στον χρόνο και η ταυτότητα τη διαρκή

μεταμόρφωσή μας. Στις γωνίες του σκόρπια φωτιστικά: led, με τηλεχειριστήριο, επιδαπέδια, λαμπατέρ –ένα για κάθε κομοδίνο. Δεν τα ξεφορτωθήκαμε ποτέ και το σπίτι έγινε ένα κουβάρι από το οποίο προσπαθούσα να διαχωρίσω τα καλώδια από τις ανησυχίες.

Το Δωμάτιο, ένα πεδίο συνύπαρξης σε διαρκή μετάβαση | Ίρις Νικολάου

Το Δωμάτιο αποτελεί μια υπό διαμόρφωση σκηνική πρόταση που διερευνά τη ρευστή, αμοιβαία συγκρότηση του τόπου και των υποκειμένων που το κατοικούν μέσα από ένα διαρκώς μεταβαλλόμενο πεδίο σχέσεων. Επιχειρεί να ενεργοποιήσει ένα τοπίο αναδυόμενων αισθητηριακών φαινομένων, που μεταβάλλονται αδιάκοπα μέσα από την αλληλεπίδραση σωμάτων, ήχου, φωτός, μνήμης και φαντασίας. Η παρουσίαση της καλλιτεχνικής φιλοξενίας δεν επιδιώκει να ολοκληρώσει ή να αποτυπώσει την έρευνα· πρόθεσή της είναι να αντηχήσει τη διαδικασία, μέσα από μια σύντομη εισαγωγή στη μεθοδολογία και την πρόσκληση σε ένα συμμετοχικό σκορ ενσώματης παρατήρησης — ένα πείραμα προσωρινής συνύπαρξης.

Σύλληψη: Ίρις Νικολάου. Έρευνα μαζί με: Τάκης Ζαχαριάδης, Δώρα Σαρρή, Φένια Χατζηνάκου, Λουκία Κονιδάρη, Γεωργία Βαρβέρη, Κατερίνα Κασιδιάρη.